

være med nogle Pempeller og Hindringer; dette er den parlamentariske Virkelighed. Vi vilde her have en Regjering, der efter min Opfattelse fyldestgjorde Parlamentarismens Fordringer, hvis den havde et Flertal i Landssthinget og kunde sætte sin Villie igjennem her i dette Thing. Men jeg vil gaa et Skridt videre, jeg vil ikke gjøre nogen Røverkule af mit Hjerte. Jeg antager, at det er ønskeligt, om Regjeringen har Flertal her i det folkevalgte Kammer, for det første af den Grund, at dette Thing gjen- nem Finantsloven er knyttet nærmere til Administrationen end det andet Thing. Det andet Thing har faaet en rigelig Erstatning derfor i dets Stilling til Domsmaaten; men den særlige Stilling til Administrationen derved, at Finantslovsforslaget forelægges først her, gjør det særlig ønskeligt, at her er et Flertal for Regjeringen. Men dertil kommer en anden Betragtning, den nemlig, at i, hvad der saaledes umiddelbart gaar ud fra Folket, er der en Bevægelse, en Strømning, en Storm, en Videnskab, og for at kunne styre denne Bevægelse, er det saa over- ordentlig ønskeligt, at der er et Tillidsforhold mellem dette Things Flertal og Ministeriet. Naar De ville betragte Forsatningerne i Europa og gaa fra det ene Land til det andet, fra England til Holland, Belgien, Spanien, Portugal, Stalien osv., ville de finde, at det af mig Udtalte der er almindelig anerkjendte Sandheder, ikke Noget, som jeg nu her finder paa, men Noget, der er anerkjendt af alle Politikere. Tyskland danner i denne Henseende, idetmindste for Dieblisset, en Undtagelse. Ja, den tykke Rantsler har nu saadan fine to egne Ven at staa paa. Det ene er hans store Fortjeneste af hans Fædreland, det han har udrettet for det. Det andet er den deraf følgende nye Sammenknytning med Keiseren. Det er det, der giver ham hans Styrke, det er Rantslerpolitikens Styrke, men det er ikke sagt, at Forholdene allevegne, hvor man søger at gennemføre en saadan Rantslerpolitik, ere de samme. Det er altsaa dette Punkt, hvortil jeg ønskede, man maatte komme i vor politiske Opfattelse og Udvikling, at man fik den ganske simple Ting, at man sagde: Høire og Venstre, Venstre og Høire, ganske simpelt hen. Det er en stor Fordel, at ogsaa Oppositionen kommer til Roret. Der sker en Udvikling af Oppositionens Ledere ved, at de komme til Magten. Hvor vilde f. Ex. ikke ærede Medlemmer af Ministeriet være behagelige Opponenten imod et hvilket som helst Ministerium, fordi de kjende de Banfeligheder, der ere ved Regjeringen, og det er dem, man saa let overjer, naar man staar udenfor. Derfor er ogsaa i denne

Henseende, for den rolige Udvikling, dette Høire og Venstre eller Venstre og Høire, saa ønskeligt. Naar vi komme saa vidt, saa naae vi derhen, hvor man alt er i de fleste konstitutionelle Lande. Der er der to Partier, men de ere enige i een Henseende. Det ene Parti siger: Høire-Venstre, det andet Venstre-Høire; det er Forskjellen, det er den eneste Forskjel; men begge ere de enige om denne Verden. Naar vi først ere naaede saa langt hen i vor politiske Udvikling, at der kan blive Tale om enten Høire og Venstre eller Venstre og Høire — ja, saa tror jeg jo rigtignok, at jeg vil være mest tilbøielig til at sige Høire og Venstre.

S. C. Solch: De ærede Medlemmer, som heri Salen pleie at behandle de finants- liggende Spørgsmaal, have laar fundet det rigtigt saa at sige ganske at forbigaa de enkelte Be- villingspørgsmaal. Det er altsaa Noget, der vil være forbeholdt Finantsudvalget. Der- imod har man med stor Iver kastet sig over Administrationen, og saa at sige alle de Fore- drag, vi have hørt, have begyndt med mere eller mindre vægtige Anker mod Indenrigs- ministerens Administration. Det synes altsaa at være angivet, at det er ad denne Vej, man skal begynde. Nu er der jo kommet saamange Ankeposter frem imod den ærede Indenrigsministers Administration, at der formodentlig ikke ret vel er flere at finde. Men jeg er dog saa heldig at kunne hen- vende mine første Ord netop til den høit- ærede Indenrigsminister, idet jeg paa mit Blads finder et Andragende, som jeg er an- modet om at bringe til hans Kundskab, og som vedrører et Forhold, der angaar ham. Det er et Andragende fra flere Hundrede Fiskere, hvori de beklage sig over, at Befor- dringsreglementet for Jernbanen er saa- ledes, at de have Banfelighed ved at faae deres Fiskeriprodukter befordrede i rette Tid. Jeg skal ikke indlade mig paa nogen nærmere Kritik i saa Henseende; men det anføres at være en Mangel i Bestemmelserne, at første Fisk ikke maa forsendes med Stog. Dette skal medføre, at de Fiskerleier, der ligge nogle Mil fra den paagjældende Station, komme til at lide betydelige Tab, thi selv om det lykkes dem omtrent ved Middagstid samme Dag, som Fiskene ere indbragte om Morgen, at komme tilstede paa Jernbanestationen, kunne de ikke faae Fiskeriprodukterne affendte før 24 Timer efter. Jeg skal ikke nærmere indlade mig paa, om det forholder sig rig- tigt, eller udtale nogen bestemt Mening om, hvorvidt der i denne Henseende kan ske nogen Forandring; men jeg skal kun bede den ærede Minister, som paa saa mange Punkter har